

tot hem is gekomen, nu de eeuwige God tot hem gesproken heeft: »Gij zijt mijn knecht,» o! nu weet hij dat het zijns Vaders werk is, waarin hij altijd bezig moet zijn. Nu heeft hij voor wat daarbuiten ligt geen oog, voor wat daar niet meê samenhangt geen oor, voor wat dát werk niet bevorderen kan geen hart. Zijn God heeft hem geroepen, dát is hem genoeg, en daarom voor Diens werk is zijn kracht, daarin leeft, daarin geniet hij, ja, daar laat hij niet van af, al wilde Sathan zelf er de hand opleggen. Want al verschrikt zijn ziel, al dreigt de hand die hij uitstrekt, te verstrammen, hij wijkt niet terug, nu het Woord hem staande houdt, en zijn God hem vertroost, roepende in Zijn ontferming: »Vrees niet, mijn kind! en gij, mijn knecht! wees niet verbaasd, want Ik ben met u en de rechterhand mijner gerechtigheid zal u houden!»

AMEN.
